

Ahmet Cemil (Halid Ziya Uşaklıgil'in "Mai ve Siyah" Romanı) Arzulu

Karakter Genç yaşındaki Ahmet Cemil'e babasının ölümü ile ailesinin sorumluluğu kalmıştır. Ancak, Ahmet Cemil bu durmdan asla yüksünmez, çalışkan olan tabiatı ile, ailesinin geçimini, sevdiği iş olan edebiyat vasıtasıyla üstlenmiştir. Zaman zaman kıskanç ve arzulu halleri olsa da sabırlı davranmayı becerir. Arzulu karakteri olan bir gençtir, düşüncelerini hep yazılarına döker, çok fazla konuşmayı ve konuşanları sevmez. Çok gururlu olduğundan, utangaç halleri olsa da kendini her ortama kabul ettirir.

Aktiviteler Ailesinin yanında zaman geçirmeyi seven Ahmet Cemil, sık sık kardeşi İkbal ile şakalaşır. Aile meclislerindeki sohbetler O'nun için oldukça keyiflidir. Ayrıca, arkadaşı Hüseyin Nazmi ile edebiyat çalışmaları yapmak, yeni yayınları okumak ve tartışmak keyif aldığı aktivitelerdir. Kendi eseri üzerinde ise büyük bir zevkle çalışır, ünlü bir edebiyatçı olacağı günlerin hayallerini kurar.

ÖRNEK ANILAR

Utangaç Hüseyin Nazmi, her ne kadar yakın arkadaşı olsa da, maddi imkansızlıklar içinde kalmış olan Ahmet Cemil nüfuzlu arkadaşından bir şeyler istemek mahcubiyetini yaşıyordu. "Erenköyü'ne çıkmak; mevkiiften epeyce uzakta olan Hüseyin Nazmi'nin havai boyalı, bahçesi demir parmaklıklı zarif köşküne kadar gelmek için geçen zaman bütün zihninin bu meşgalesi ne masraf oldu; fakat köşkün parmaklık kapısının yanındaki zili çekeceği sırada eli mutaf hilafında titredi. Ara sıra buraya geldikçe cesaretle içeriye girmek adeti iken bugün bir fütüvvet kapısının karşısında dermande bir müstedi gibi cesareti kırıldı."

Kıskanç Ahmet Cemil zaman zaman, varlıklı arkadaşı Hüseyin Nazmi'nin yaşantısını kıskanırdı. "Hüseyin Nazmi'nin bir nev-heves israfiyla doldurduğu kütüphaneler... Ah! O da böyle bir odaya, şöyle bir kütüphaneye, böyle kitaplara malik olabilseydi!..."

Arzulu Ahmet Cemil'in geleceğe dair kuvvetli arzuları vardı. Zengin olmak, Ahmet Cemil'e göre arzularını yerine getirebilecekti. "Şu dakikada bütün geçmiş saadetinin güzel yuvası olan bu evceğiz sanki bir işkence zindanı gibi Ahmet Cemil'i eziyordu. Burada yaşamaya mecbur olmak; burada, şu basma perdeli, tek pencereci dar odacıkta yazın şu bunaltan sıcaklarıyla çalışmak...Ah! Ahmet Cemil zengin olaydı, evet zengin olaydı. Onunda Erenköyü'nde bir köşkü, köşkte müzeyyen bir kütüphanesi, kütüphanenin önünde latif bahçesi olaydı; Lamartine'i, Musset'yi orada okuyaydı, fakat on altı sahifesini kırk kuruşa tercüme etmek için değil, yalnız kendi zevki, kendi saadeti için..."

Çalışkan Babasının ölümüyle kötüye giden ekonomik durumda vazife Ahmet Cemil'e düşüyordu, gücünün çok üstünde çalışmak zaman zaman kendisi için yorucu olsa da, Ahmet Cemil çalışkan karakterliydi. "Bugünden itibaren Ahmet Cemil için sürekli bir çalışma başladı" Çoğu zaman, dinlenmeden, kendine hiç vakit ayırmaksızın çalışıyordu. "Bazen uyuşmuş bacaklarına, sürekli oturmaktan yorulmuş vücuduna taze hayat vermek için dolaşır, yahut pencerenin kenarında ayakta durarak karşısındaki kaldırımdan geçenleri seyredir."

Az konuşan Ahmet Cemil, edebiyatla yoğun olarak ilgilenmeye başladığından beri, az konuşan bir karakter olmuştu. "Eve gelince validesiyle İkbal o günün vukuat silsilesini naklederlerdi. O yalnız dinler, ara sıra bir sual irat eder, onlar söyler, bin türlü hiçlerden oluşmuş sözlere yorgun zihnine biraz istirahat havası verirdi. Bu meşguliyet hayatı başladıktan sonra sükutu sever olmuş, eski şen halini, gevezeliğini kaybetmişti."

Sabırlı Varlıklı bir insan olan arkadaşı Hüseyin Nazmi'nin karşısına Lamia'yı istemek için gururlu bir şekilde çıkabilmek, ancak her anlamda kendini kanıtlamaktan geçiyordu. Bunun için Ahmet Cemil, kendi kendine sabırlı davranmak için söz verdi. " Bu dakikada artık tamamen bir karar almış idi. Ne olursa olsun, mademki hayatında başarısı ona bağlı, bu matbaaya sahip olmak için sabredecek! Bütün vehimlerine, hislerine üstün gelerek yarın yine matbaaya gidecek, yine çalışacak, uğraşacak, her şeye tahammül edecek"